

i Reglen maa kunne forlange at kunne avancere op til Capitain efter Alders-Advancement; men ved Siden deraf ansee vi det ogsaa for at være meget nyttigt, at der gives Regjeringen Leilighed til at kunne forfremme Mænd, som i deres Embedsgjerning vise sig ualmindelig dygtige fremfor deres Jevnaldrende, saaledes, at de i en yngre Alder komme i en noget høiere Stilling. Vi troe, at dette vil fremme en god Aand i Armeen, og at det vil være godt, at de Mænd, der vise sig særdeles dygtige og udmærkede i den yngre Alder, vide, at de paa Grund deraf kunne vente at komme frem i Armeen, ligesom Tilfældet er i alle andre Embedsstillinger, thi det er intetsieds Tilfældet, at det udelukkende kommer an paa en Mand's Alder, om han skal forfremmes eller ikke. Derfor har Udvalgets store Fleertal været enigt i at fastholde Lovforslagets Bestemmelse i dette Punkt, og det vil ikke fravige det, uagtet Krigsministeren er gaaet ind paa at ville modtage Forslaget under Nr. 6. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at det Samme var fastholdt i det principale Forslag, som var stillet af et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og nogle Meningsfæller, saaledes, at jeg altsaa kan sige, at det øvrige Udvalg deri var enigt med Mindretallet. Hvad det andet Punkt, Aldersgrændserne, angaar, da har jeg stænket dette megen Overveielse, idet jeg fra Begyndelsen af har haft de samme Betænklichkeiten, som vistnok afstillelige af Thingets Medlemmer have, navnlig at disse Aldersgrændser skulde foranledige en Forøgelse af Pensionsbyrden, men ved nøiere at undersøge Sagen er jeg kommen til den Overbeviisning, at dette ikke vil være Tilfældet. Sagen er nemlig den, at Overbeviisningen om, at det, naar man skal have et kraftigt og dygtigt Befalingspersonale, ikke gaar an at lade Officererne blive for gamle i Stillingerne, i den Grad har rodfæstet sig hos Krigsbestyrelsen, at den, naar et saadant Tidspunkt efter dens Skjøn er indtraadt, har forlangt og erholdt indrømmet en extraordinair Pensionering. Finantsministeriet betragter det nemlig som liggende indenfor den ved Pensionsloven givne Bemyndigelse til Affledigelse efter Alder, at det, naar Lieutenanter

eller Capitainer osv. ere tilstede i et Baaben i større Mængde end efter et vist Lovmaal, ikke kan forsvare at lade dem blive ældre, og der foretages da Affledigelser paa engang i større Mængder. Dette er ligesom skeet i Fredstid, og jeg skal saaledes erindre om, at der i Aaret 1861 skete saadanne Affledigelser i Cavalleriet; hvis jeg ikke tager meget feil, er det sidste Gang, Saadant er skeet, men der er jevnlig ved andre Leiligheder skeet noget Lignende. Det kan ikke undgaaes, at Sligt skeer, thi naar Krigsministeren træder frem og siger: Hvis Armeen skal være kraftig og kampberedt, er det aldeles nødvendigt, at Pladserne fornyes noget, kan Finantsministeren ikke gjøre Modstand i dette Punkt. Selv om der derfor ikke sættes Aldersgrændser i Loven, ville Forholdenes Magt dog medføre, at der alligevel i Praxis iagttages en vis Aldersgrændse, men den vil da kun falde paa en mere vilkaarlig og derfor mindre heldig Maade. Jeg har gjenne-gaaet de Affledigelser, der ere fore-gaaede i Søetaten i de sidste 11 Aar, nemlig siden den sidste Lønningsslov blev vedtagen; jeg har faaet opgivet Aljerne paa de forskjellige Officerer, der ere affledigede, hvilket er et ikke ganske ringe Antal, og jeg har deraf seet, at ikke meer end een af dem har overstredet Aldersgrændsen, endda kun med eet Aar, hvoraf man vil see, at det hidtilværende System snarere medfører Affledigelse af yngre Officerer. Jeg troer derfor, at Vedtagelsen af den Bestemmelse, som findes i Lovudkastet, snarest vil have tilfølgende, at en Indskrænkning finder Sted, men i ethvert Tilfælde vil den bewirke en langt større Censartethed og mere Retfærdighed, idet det ikke i den Grad kommer til at gaar ud over de Enkelte. Naar en Mand tjener godt og vel, er han derefter vis paa at blive staaende til en vis Alder, men nu veed han ikke, naar han bliver afflediget, fordi Aldersforholdene tilfældigvis stille sig mindre gunstigt. Jeg er altsaa kommen til den Overbeviisning, at det, som i denne Henseende er foreslaaet af Regjeringen, i Realiteten vil blive mindre befoelsteligt for Statskassen og vil forslaffe os en mindre Pensionsbyrde, end den hidtilværende Tilstand, hvorfor ogsaa Udvalgets Fleertal har troet at